

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30

гр. Кюстендил , 08.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

като разгледа докладваното от Пенка Н. Братанова Частно наказателно дело № 20211500200267 по описа за 2021 година

Производството е по глава XXXV „Производства във връзка с изпълнение на наказанията”, раздел I-„Предсрочно освобождаване”- чл. 437 и следващите от НПК.

Образувано е по молба на осъдения И.. В. Л.. за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание „лишаване от свобода”.

Представителят на затворническата администрация-юрисконсулт Граховска, упълномощена със заповед №374/06.04.2020 г., изразява становище за неоснователност на молбата и иска отхвърлянето ѝ.

Същото становище се изразява от представителя на КНОП.

Лишеният от свобода И.. В. Л.. поддържа молбата си.

Кюстендилският окръжен съд, след като събра доказателства, необходими за решаване на делото от фактическа и правна страна и след преценка на доводите на страните, приема за установено следното:

Лишеният от свобода И.. В. Л.. е постъпил в затвора на 08.04.2016г. /задържан на 15.07.2015г./.

Изтърпял е наказание по НОХД № 730/2013г. на РС- Перник, с което е осъден на ЛС в размер на 8 месеца за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1, НК, приЕдено по реда на чл. 68 ал.1 от НК с присъда № 13/03.05.2016г. по НОХД № 104/2016г. на ОС- Перник, при първоначален „строг” режим. Наказанието е изтърпяно от 15.07.2015г. до 15.03.2016г.

Понастоящем изтърпява наказание ЛС по НОХД № 104/2016 г. на ОС-Перник, с която е осъден на ЛС в размер на 8 години при първоначален „строг” режим, за престъпление по чл. 115 от НК. На осн. чл. 59, ал. 1 от НК е зачетено времето на предварителното задържане по МН „ЗД“, считано от 15.07.2015г. Присъдата е влязла в.законна сила на 19.05.2016г.

Начало на наказанието- 15.03.2016 г.

Към момента на произнасяне на КНОС- 08.12.2021 г. Л. е изтърпял фактически –5 години 2 месеца и 23 дни; от работа- 8 месеца и 18 дни; всичко- 5 години 11 месеца и 11 дни; с остатък – 2 години и 19 дни.

От представените от затворническата администрация доказателства се установява, че при постъпване в затвора е изготвена схема за оценяване на вероятност от ново осъждане и профил на нуждите. Изготвен и първоначален доклад по чл.154 ЗИНЗС и психологическо становище.

Първоначалната оценка на риска от рецидив е в средните стойности - Първоначално определеният риск от рецидив на л.св. Л. е 74 точки /среден/, с констатирани шест дефицитни зони: настоящо правонарушение, злоупотреба с алкохол, злоупотреба с наркотици, емоционални проблеми (изпадал в дълбоки депресивни състояния, ако не използва психотропни лекарства, от което следва и безразсъдното- рисково поведение; води на отчет към медицинския център; изпращан е за лечение в болница към затвора гр. Ловеч (психиатрично отделение); междуличностни проблеми; умения за мислене. Предвид начина на извършеното престъпление и отчетените дефицитни зони при осъдения е определен висок риск от вреди. Висок е спрямо обществото и самият него.

Рискът от рецидив е търпял корекции по време на престоя му в пенитенциарна изолация, но към настоящия момент остава среден - 70т. с гореупоменатите шест дефицитни зони.

При планирането на изпълнение на присъдата е акцентирано върху посочените дефицитни зони. При последното препланиране на присъдата е наблегнато за работа върху дефицитните зони злоупотреба с наркотици и умения за мислене, при които не е бил отбелязан напредък.

Констатирана е прикљидност на изпълнение на заложените задачи, и опит за демонстрация на социално-желателно поведение и наличие на провокативни и конфликтни ситуации, свързани с постоянната му зависимост към психоактивните вещества. Показал е, че не може да се заеме пряко с проблемите си и не умее да предвижда последствията от своите постъпки. Допускал е нарушения на реда в миналото, за което е бил наказван (укриване на психотропни лекарства и отказ да му бъде извършен наркотест). На 09.04.2020г. му е наложено дисциплинарно наказание за нарушение на чл.100, ал.2 ЗИНЗС, чийто давностен срок е изтекъл, но действията, предмет на нарушението са регистрирани и отразени в дефицитната зона злоупотреба с наркотични вещества, която остава рисковата.

Не е отбелязан напредък и по втората дефицитна зона включена в плана на присъдата „умения за мислене". Поставена е цел - повишаване на уменията за адекватно решаване на трудностите чрез идентифициране на проблемите и изграждане на способности за разпознаването им. За постигането на тези цел на осъдения е бил даден шанс чрез включване в трудов процес да покаже едно по-добро и обнадеждаващо поведение. Видно от приложената документация в затворническо досие става ясно, че същият не е способен сам да намери начин за разпознаване на проблемите, а при всяка срещната трудност изразява и показва колебливост, за което е преназначаван, сменявал е трудови позиции. Претенциите му от здравословен характер, свързани със зависимостта му към психоактивните лекарства, водят и до нежеланието му за участие в

трудов процес, за което и съгласно Заповед №12.25.02.2019г. е спрян от работа. Това е доказателство, че целите в дефицитната зона не са изпълнени, а при лишения от свобода са налице трудности във вземането на самостоятелни решения.

Становището на затворническата администрация за молбата е отрицателно. Счетено е, че не са отчетени положителни промени в заложените за работа зони и дефицитите не са преодоляни, цели и задачи в плана на изпълнение на присъдата не са изпълнени, не е реализирана прогресивната пенитенциарна система за замяна на режима в по-лек, с цел намаляване на риска от рецидив и вреди и той изтърпява наказанието си все още при първоначално определения му от съда „строг режим“.

Предвид гореизложеното, КнОС намира, че молбата на лишения от свобода е неоснователна и следва да се остави без уважение по следните съображения:

Предпоставките, визирани в чл.70, ал.1 НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода лице не са налице. Действително Л. е изтърпял фактически повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание. Не е изпълнена обаче втората предпоставка, необходима за удовлетворяване на молбата му за допускане на УПО.

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1 НК лицето следва да е дало доказателства за своето поправяне. Законът е дал ясна дефиниция за тези доказателства в нормата на чл.439а от НПК- това са всички обстоятелства, които сочат за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, като доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополлезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл.155 ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от с.з., както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Посочената законова разпоредба изисква цялостно изследване на поведението на осъденото лице по време на престоя му в затворническото заведение.

Настоящият съдебен състав намира, че поправянето на осъдения не е завършено, респ. не са постигнати основните цели, поставени в планирането на наказанието, като работата по плана не е завършена. Свидетелство за това е плана за изпълнение на присъдата. Поправянето на осъдения не е пълно, т.е. не са постигнати целите и задачите на индивидуалния план за изпълнение на наказанието, свързани с промяна на поведението и мисленето на лишения от свобода.

Видно от справка от затворническата администрация при престоя си в мястото за лишаване от свобода, Л. има колебливо поведение; има известно снижаване на риска от вреди, но същият продължава да остава във високите граници на средните стойности- 70 точки По отношение на същия няма награди, няма доказателства да е участвал в други дейности в затвора- като социални, възпитателни, културни и т.н. Същевременно обаче същият е проявявал избирателност при предлаганата му работа, което обстоятелство сочи на липса на достатъчна мотивация за полагане на трудова дейност. Това обстоятелство не може да се отчете в положителен план. То, съчетано с високия риск от вреди, с липсата на напредък по отчетените в плана на изпълнение на присъдата дефицитни зони, както и на преценка на отношението му към трудовия процес, водят до извода, че процеса на превъзпитание спрямо същия следва да

продължи, респ. да се приложи прогресивната система на изтърпяване на наказанието и да се проследи поведението му в условията на облекчен режим. Изминалият фактически период на лишения от свобода в затвора е недостатъчен, за да се счита, че е постигната генералната превенция на наказанието. В този аспект КНОС счита, че процесът на поправително въздействие в насока промяна на мисленето му, повишаване на уменията за адекватно решаване на проблемите, постигане на значителни положителни промени в съзнанието на лишения от свобода, следва да продължи.

Липсват безспорни доказателства, които по категоричен начин да обосноват извод за настъпили трайни позитивни промени в поведението на лишения от свобода. Превъзпитанието и промяната на едно лице е цялостен процес, който се определя не само от това дали лицето има съответни награди или позитивни прояви. Лишеният от свобода не е достигнал до състояние, което може да се определи като крайна фаза за този превъзпитателен процес. Необходимостта от формиране на законосъобразно поведение, преосмисляне на вредите последици от миналото поведение и извличане на поуки от негативен опит са факти, които, преценени в съвкупност не могат да представляват достатъчно доказателство за превъзпитанието и поправянето си по смисъла на чл.439а от НПК и не могат да мотивират извод за наличие на предпоставките по чл.70 от НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на осъденото лице от неизтърпяната част на наложеното му наказание. И това е така, тъй като съгласно установената съдебна практика - ПВС№ 7/75 г., изм. с ПВС№ 8/87 г., констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешен ред и дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието с оглед промяната в личността и поведението на осъденото лице, както и за липсата на рискове, което е в защита и на обществения интерес. Необходимо е следователно да се продължи работата по посока постигане на съзнателни и цялостни положителни промени в съзнанието на осъдения, характер и поведение, които да сочат, че същият се е превъзпитал и поправил.

По тези съображения, съдът намира, че молбата на осъдения И. В. Л. за допускане на условно предсрочно освобождаване е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.439- 440 НПК, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на лишения от свобода **И. В. Л., ЕГН *******, роден на 04.05.1989 г. в гр. Перник, българин, със средно образование, неженен, осъждан; за допускане на условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание „лишаване от свобода” в размер на 8 години при първоначален „строг“ режим по НОХД № 104/2016 г. на ОС- Перник, за остатък в размер **на 2 години и 19 дни.**

Предложения или нова молба по чл. 437 от НПК може да се правят не по-рано от 6 месеца от влизане в сила на определението.

Определението може да се обжалва или протестира пред АС- София в 7-дневен дневен срок, считано от днес по реда на глава XXII от НПК.

След влизане в сила на определението затворническото досие на лишения от свобода да се изпрати на Затвора - Бобов дол.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____